

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 6. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 6. november 2009
Tidspunkt: Kl. 11.10
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Anne-Marie Meldgaard (S), formand, Kim Andersen (V), Michael Aastrup Jensen (V), Pia Adelsteen (DF), Helle Sjelle (KF), Kim Mortensen (S), Jeppe Kofod (S), Jesper Petersen (SF), Hanne Agersnap (SF), Lone Dybkjær (RV), Line Barfod (EL)

Desuden deltog: Finansminister Claus Hjorth Frederiksen og udviklingsminister Ulla Tørnæs

FO **Punkt 1. Rådsmøde nr. 2972 (økonomi og finansministre) den 10. november 2009**

Dagsordenspunkt 1,2, 3 og 7 henhører under Finansministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 4 henhører under både Finansministeriets og Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 5 og 8 henhører under Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 6a, 6b og 6c henhører under Skatteministeriets ressort.

Finansministeren: Sagen vedrørende kapitalkravsdirektivet forelægges til forhandlingsoplæg, mens de øvrige sager forelægges til orientering.

Jeg kan i øvrigt henvise til de aktuelle notater for sagernes nærmere indhold.

1. Opfølgning på G20-finansministtermøde den 6. og 7. november

Rådsmøde 2972 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferater:

EUV alm. del (09) – bilag 57 (side 62, senest behandlet i EUU 16/10-09)

Finansministeren: Jeg forventer på det kommende Økofin en eventuel afrapportering fra og opfølgning på G20-finansministrenes møde i dag og i morgen.

G20 stats- og regeringscheferne nåede på Pittsburgh-mødet i september til enighed om en række nye initiativer, herunder en styrkelse af rammerne for overvågning og koordinering af G20-landenes økonomiske politikker.

G20-finansministrene ventes at drøfte den videre implementering heraf, ligesom der ventes en drøftelse af reformer af de internationale finansielle institutioner, klimafinansiering og finansiell regulering.

2. Opfølgning på Det Europæiske Råds møde den 29. og 30. oktober 2009

Rådsmøde 2972 – bilag 1 (sammenotat side 5)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 64, senest behandlet i EUU 16/10-09)

Finansministeren: Det er planen, at vi skal følge op på mødet i Det Europæiske Råd den 29.-30. oktober. Jeg forventer, at vi blandt andet skal fortsætte vores drøftelser af exitstrategier med fokus på den finanspolitiske konsolidering samt det videre arbejde med styrkelse af de tilsynsmæssige rammer i EU.

Med hensyn til exitstrategierne har Det Europæiske Råd endosseret konklusionerne fra Økofin den 20. oktober og har anmodet os om på dette grundlag at arbejde videre med exitstrategierne. Konklusionernes hovedprincipper er:

For det første at de koordinerede exitstrategier skal indebære en konsistent implementering af stabilitets- og vækstpagten.

For det andet at alle EU-lande under forudsætning af et bæredygtig opsving skal starte konsolideringen senest i 2011.

For det tredje at konsolideringen i de fleste lande bør være mere ambitiøs end hovedreglen om strukturelle budgetforbedringer på 0,5 pct. af BNP.

For det fjerde at reformer og styrkede nationale finanspolitiske rammer kan understøtte konsolideringen og finansernes langsigtede holdbarhed.

Jeg forventer ikke, at der bliver tale om nye konklusioner eller andre formelle beslutninger, men drøftelser om, hvordan principperne kan videreudvikles med henblik på at aflægge rapport til Det Europæiske Råd i december.

De fælles principper for exitstrategier skal endvidere udmøntes i anbefalinger til de enkelte lande. Planen er fortsat, at vi på rådsmødet den 2. december i år vedtager henstillinger til alle lande, som vil have uforholdsmæssigt store underskud i 2008 og/eller 2009, og at vi tilsvarende næste år vedtager henstillinger til de lande, som først får underskud over 3 pct. af BNP i 2010. Langt størstedelen eller muligvis alle EU's lande vil komme ind i underskudsproceduren.

Det ventes fortsat at være et bærende princip for anbefalingerne, at lande med relativt store underskud vil få relativt lange frister, men til gengæld også bør gennemføre lidt større årlige budgetforbedringer.

I forhold til arbejdet med styrkelse af EU-tilsynsrammerne er det muligt, at det svenske formandskab vil orientere om de videre planer for drøftelserne om etablering af de tre nye EU-tilsynsmyndigheder samt arbejdet med at styrke rammerne for at forebygge og løse finansielle kriser. Endelig vil formandskabet formentlig orientere om nedsættelse af en arbejdsgruppe, der skal drøfte den interne byrdefordeling af den internationale klimafinansiering.

Kim Mortensen syntes – måske lidt i modsætning til regeringens finanslovs-partner – at det ville være en fordel, at Danmark førte en økonomisk politik, der gjorde, at Danmark kunne overholde konvergenskravene, og bad finansministeren komme lidt nærmere ind på, hvor langt vi skal ud i fremtiden, før Danmark overholder konvergenskravene. Han forstod, at vi aktuelt opererer med et budgetteret underskud på 5 pct. af BNP i 2010, og hvis man kun skal reducere det med 0,5 pct. af BNP om året, vil der jo gå et antal år, før vi kommer i en situation, hvor vi kan overholde kravene.

Finansministeren ville nødig gå ind i en polemisk diskussion med Kim Mortensen om brugen af statsfinanserne, men han fornemmede på spørgsmålet, at S og SF mente, det var forkert at have et underskud på statsfinanserne, som var større end 3 pct., og spurgte derfor, hvor de to partier ville finde de besparelser i størrelsesordenen 20-30 mia. kr., som skulle til, hvis vi skulle nedbringe underskuddet til 3 pct. i 2010. Han tilføjede, at han mente, det var rigtigt i den nuværende situation at have et så stort underskud for at mildne konsekvenserne af krisen for den danske befolkning.

Kim Mortensen syntes ikke, det var lykkedes finansministeren at undgå at blive polemisk. Han præciserede, at hans spørgsmål ikke handlede om, hvor stort underskuddet på statsfinanserne skulle være i 2010, men om, hvornår vi kunne forvente at have nedbragt budgetunderskuddet til 3 pct. Han tilføjede, at det ikke mindst er interessant, fordi statsministeren har sagt, at det er afgørende for, hvornår man kan forestille sig at der kommer en dansk folkeafstemning om euroen.

Jesper Petersen mente heller ikke, det lykkedes finansministeren at undgå at være polemisk. Han præciserede, at SF ikke kritiserer, at der er et budgetunderskud i 2010, men mener, at man bruger pengene forkert og ikke har været gode nok til at modarbejde krisen. Jesper Petersen mente ligesom Kim Mortensen, at det er interessant, hvornår vi kommer ned på et underskud på 3 pct. af BNP, fordi det ifølge regeringens egen udlægning er det, der står i vejen for en dansk folkeafstemning om euroen. Han så frem til at se regeringens egen vurdering, som kommer omkring årsskiftet.

Finansministeren fandt det svært at svare på Kim Mortensens spørgsmål, idet man ikke vidste, hvornår krisen var overstået. Vi kan se et lys forskellige steder, og der er tegn på stabilisering, men vi ved ikke, hvornår krisen er overstået. Vi forventer i slutningen af næste år at komme ind under proceduren for lande, som har et for stort underskud, og så vil der blive fastsat et åremål, måske 2-3 år, inden for hvilket vi skal være tilbage på de 3 pct. af BNP. Her vil der givetvis være forskel på landene, idet situationen har forskellig alvor i de forskellige lande.

3. Holdbarhed af offentlige finanser

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 2972 – bilag 1 (sammenotat side 10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 370 (side 1156, senest behandlet i EUU 30/4-09)

Finansministeren: Jeg forventer, at vi på det kommende møde vil vedtage rådskonklusioner om holdbarheden af de offentlige finanser i EU.

Baggrunden er en rapport fra Kommissionen, der vurderer de langsigtede holdbarhedsudfordringer for de offentlige finanser i de enkelte EU-lande, bl.a. på baggrund af den demografiske udvikling med flere ældre og en faldende arbejdsstyrke, der sætter de offentlige finanser i alle EU-lande under pres.

Dertil kommer, at den økonomiske krise har øget holdbarhedsudfordringen. Alle EU-lande skal nu tackle de langsigtede demografiske udfordringer, samtidig med at man skal bringe finanspolitikken tilbage på sporet efter de meget store finanspolitiske ekspansioner.

Hovedresultatet af Kommissionens rapport er, at EU-landene skal stramme finanspolitikken med i gennemsnit 6,5 pct. af BNP, hvis ikke den offentlige gæld skal løbe løbsk på længere sigt.

Konklusionerne ventes på den baggrund at slå fast, at der er tale om betydelige holdbarhedsudfordringer i mange lande, som kræver politisk handling i form af konsolidering og langsigtede reformer, der kan dæmpe udgiftspreset.

Kommissionens rapport vurderer, at Danmarks finanser er omtrent holdbare.

Regeringen vil omkring årsskiftet foretage sin egen vurdering af de samlede langsigtede udfordringer for finanspolitikken som led i det danske konvergensprogram.

Jeg ser under alle omstændigheder Kommissionens holdbarhedsrapport som et vigtigt input til drøftelserne af, hvordan de langsigtede holdbarhedsudfordringer for de offentlige finanser i alle EU-landene kan håndteres.

Regeringen kan støtte udkastet til rådskonklusioner.

Pia Adelsteen spurgte, hvorfor EU egentlig skal blande sig i de danske offentlige finanser, når vi ikke er med i euroen.

Lone Dybkjær glædede sig til at se den rapport, som regeringen vil udarbejde ved årsskiftet, som gør status over de samlede finanspolitiske udfordringer. Hun vidste godt, at det står værre til i en række andre lande, og spurgte, hvad den ikke særlig gode situation egentlig betyder for euroen.

Finansministeren svarede Pia Adelsteen, at det er vækst- og stabilitetspagten, som vi har tilsluttet os, der indeholder kravet om 3 pct. af BNP. Det har ikke noget med euroen at gøre.

Finansministeren sagde til Lone Dybkjær, at han ikke troede, at det betød noget for eurokursen, hvordan et enkelt lands finanser er, idet det netop er styrken i euroen, at man er med i et stort fællesskab.

Lone Dybkjær var klar over, at det ikke betød noget for euroen, om et enkelt land havde underskud, men der er jo mange lande, der ikke opfylder kravene.

Finansministeren svarede, at i lyset af, at alle lande – herunder USA og Rusland – har været i krise, mente han ikke, underskuddene i EU-landene have udgjort noget særskilt problem for euroen.

4. Bedre regulering

– *Rådskonklusioner*

– *KOM (2009) 0544, KOM (2009) 0015*

Rådsmøde 2972 – bilag 1 (samlenotat side 17)

EUU alm. del (042) – bilag 215 (regeringens liste over 50 danske forslag til bedre regulering)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 451, side 1250 (senest behandlet i EEU 20/5-09 forud for rådsmøde konkurrenceevne 28-29/5-09)

EUU alm. del (08) – bilag 302 (side 873, behandlet i EEU 27/2-09 forud for rådsmøde økofin 10/3)

EUU alm. del (08) – bilag 302 (side 879, senest behandlet i EEU 27/2-09 forud for rådsmøde konkurrence 5-6/3-09)

Rådsmøde 2832 – bilag 4 (Erhvervsministeriets referat af rådsmøde 22/11-07) (behandlet i Statsministeriet 16/11-07 pga. valg)

Kommissionens handlingsprogram (behandlet på rådsmøde økofin 30/1-07):

KOM (2005) 0097 - bilag 1 (grundnotat af 9/5-95)

Bilag (012) 1032 (grundnotat af 8/8-02)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) - bilag 191 (side 706, senest behandlet i EEU 26/1-07)

EUU alm. del (06) - bilag 28 (side 18, behandlet i EEU 6/10-06) (05) side 223 (behandlet i EEU 4/11-05)

Kommissionens anden strategiske meddelelse

Rådsmøde 2784 - bilag 1 (samlenotat vedr. rådsmøde konkurrenceevne 19/2-07 indeholdende høringssvar)

KOM (2006) 0689 - svar på spørgsmål 1 (om tiltag til at sikre reduktion i administrative byrder)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) - bilag 463 (side 1304, senest behandlet i EEU 19/9-08)

Finansministeren: Økofin ventes at drøfte Kommissionens meddelelse om bedre regulering i EU og at vedtage rådskonklusioner herom.

Meddelelsen indeholder status for og konkrete forslag til Kommissionens arbejde med regelforenkligning. Med meddelelsen har Kommissionen imødekommet Økofins opfordring fra mødet i marts om at fremsætte forenklingforslag på alle 13 prioriterede områder.

Desuden øger Kommissionen sit mål om administrative lettelser af EU-lovgivningen for erhvervslivet fra 25 pct. til 33 pct.

Regeringen støtter, at Rådets konklusioner opfordrer Kommissionen til at overvåge implementeringen af forenklingsforslagene tæt, og at der fortsat arbejdes på nye forenklingsforslag.

Regeringen støtter aktivt arbejdet med bedre regulering i EU, der ligger i naturlig forlængelse af indsatsen for regelforenkling og administrative lettelser herhjemme.

Regeringen støtter udkastet til rådskonklusioner om Kommissionens meddelelse og det videre arbejde med at lette de administrative byrder.

FO 5. (Evt.) Kapitalkravsdirektivet

– *Sagen ventes vedtaget på et kommende rådsmøde*

KOM (2009) 0362

Rådsmøde 2972 – bilag 1 (samlenotat side 20)

KOM (2009) 0362 – bilag 2 (grundnotat af 28/8-09)

Finansministeren: Kapitalkravsdirektivet er taget af Økofins dagsorden den 10. november, idet formandskabet nu forventer, at punktet vil kunne vedtages uden forhandlinger, eventuelt på det kommende Økofinmøde, hvis der konstateres enighed om forslaget.

Formålet med kapitalkravsdirektivet er primært at definere de minimumskrav, institutter skal opfylde for at kunne honorere deres forpligtelser over for kreditorer og for at kunne understøtte finansiel stabilitet. Kommissionen har fremsat forslag om ændring af kapitalkravsdirektivet, der inddrager erfaringer fra den finansielle krise.

Forslaget indebærer konkret, at kapitalkravene strammes i relation til visse finansielle aktiver – de såkaldte securitiseringer – og at kravene til de metoder, institutterne kan benytte til at beregne kapitalkravsdækning af såkaldte markedsrisici, strammes.

Herudover stilles forslag om krav til institutternes aflønningspolitik for medarbejdere med væsentlig indflydelse på instituttets risikoprofil. Det gælder f.eks., at en væsentlig del af bonusbetalinger vil afhænge af resultater over flere år og vil kunne tilbagekaldes eller reduceres. Det præciseres i forslaget, at myndighederne skal føre tilsyn med, at forpligtelserne overholdes, og at de kan pålægge sanktioner ved overtrædelse af direktivet.

Regeringen finder det afgørende at ændre rammerne for den finansielle sektor på baggrund af de erfaringer, der er opnået i lyset af krisen. Derfor finder jeg det tilfredsstillende, at Kommissionen nu også har reageret på dette felt og foreslår strammere kapitalkrav på de nævnte områder. Jeg er også tilfreds med kravene til finansielle institutioners aflønningspolitik, og at direktivet fastslår, at bestemmelserne om aflønningspolitik ikke bør berøre arbejdsmarkedets parter ret til at indgå kollektive overenskomster.

FO Regeringen støtter forslaget.

Pia Adelsteen syntes, det var rigtigt godt, at der på EU-plan sikres strammere kapitalkrav for at beskytte bankernes brugere, og havde ingen problemer med forhandlingsoplægget. Hun undrede sig dog over, at man samtidig behandlede et forslag om at nedsætte kapitalkravet for virksomheder til én euro.

Kim Mortensen delte finansministerens opfattelse af, at det er godt, der sker en opstramning af kravene til institutternes aflønningspolitik, men kunne godt tænke sig en bedre præcisering af, hvem opstramningen gælder for – eventuelt gennem jobfunktioner.

Han var enig med regeringen i, at arbejdsmarkedets overenskomster skal være undtaget.

Jesper Petersen kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg og glædede sig over, at også en borgerlig regering kan komme til den overbevisning, at det går galt, hvis man fuldstændig frisætter kapitalen og ikke har nogen regulering i den finansielle sektor. Han mente ligesom Kim Mortensen, man må have en præcisering af, hvem aflønningsreglerne gælder for, idet han fandt det lidt luftigt, at man blot talte om medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på kreditinstituttets risikoprofil.

Med hensyn til aflønningspolitik og bonusprogrammer er det vigtigt, at der går et vist åremål, før en bonus kan blive udbetalt, f.eks. således at en bonus, der optjenes i 2010, først kan blive udbetalt i 2015.

Jesper Petersen savnede en regel om, hvor stor en del af aflønningen der må bestå af aktieoptioner.

Han pegede på, at kapitalkravsdirektivet ikke modvirker medcykliske forhold. Han mente godt, man i opgangsperioder kunne stille større kapitalkrav, så de finansielle institutter var bedre polstret, når det gik den anden vej.

Lone Dybkjær spurgte finansministeren, hvilken glæde vi i relation til finanskrisen ville have haft af at have gennemført dette direktiv tidligere.

Hun pegede på, at det fremgik af nogle af høringssvarene, at personkredsen måske ikke var defineret klart nok.

Hun spurgte, hvem der i givet fald skal foretage sanktioner, og hvilke sanktioner der kan blive tale om.

Hun nævnte, at Realkreditrådet skriver, at man ikke modvirker medcykliske forhold, og måtte forstå den bemærkning sådan, at det havde været godt, hvis det havde været tilfældet.

Finansministeren nævnte, at man i kapitalkravsdirektivet skærper kapitalkravet for at oprette en bank. Han mente, det ville blive på 5 mio. euro.

Finansministeren svarede Kim Mortensen og Jesper Petersen vedrørende bonus, at vi til sin tid selv bestemmer, hvilke personer reglerne skal gælde for. Det drejer sig om ledende medarbejdere, som har en mulighed for at påvirke instituttets risikoprofil. Det drejer sig ikke om de medarbejdere, som har en bonusordning ved formidling af et lån inden for de regler, som banken har fastsat, eller inden for reglerne for realkredit. Finansministeren mente ikke,

man skulle lave lister over bestemte stillingsbetegnelser, for så kunne man undgå reglerne ved at kalde en bankdirektør for fuldmægtig.

Det slås nu fast, at kollektive overenskomster bliver undtaget.

Bonus skal opgøres over flere år, så udsvingene i et enkelt år ikke udløser en stor bonus.

Han mente, at bonusandelen måtte være mellem 40 og 60 pct.

Procykliske forhold er ikke omfattet af dette direktiv, men behandles i anden sammenhæng, så der vil selvfølgelig også komme regler, som modvirker de procykliske tendenser.

Finansministeren svarede Lone Dybkjær, at det herhjemme er Finanstilsynet, der påser, at reglerne overholdes. Finanstilsynet kan udstede bøder, og det kan også stille krav om større kapital. Formålet er at sikre større robusthed for det enkelte institut.

Kim Mortensen henviste til, at der på side 24 i samlenotatet står, at Realkreditrådet anfører, at forslaget kan føre til mere end en fordobling af kapitalkravet under normale markedsforhold. Han spurgte, hvad det er, der gør, at der er så stor forskel på Realkreditrådets og Finansministeriets opfattelse.

Jesper Petersen hæftede sig ved, at finansministeren nævnte en bestemt procentsats for bonussens størrelse i sammenligning med personens samlede indtjening, og pegede på, at der i bilag I til direktivforslaget (side 19 i forslaget) blot står, at der skal være en balance mellem fast løn og variabel aflønning, og at den faste løn skal udgøre en tilstrækkelig høj andel af den samlede løn.

Han spurgte, i hvilken sammenhæng de procykliske forhold behandles.

Lone Dybkjær bad om bare ét eksempel på, at hvis vi havde gennemført kapitalkravsdirektivet tidligere, ville vi have været bedre stillet under krisen.

Finansministeren sagde, at hele formålet med øvelsen jo er, at der skal stilles krav om større kapital. Det er en lærdom, vi har fået af krisen. Hvis kapitalkravet for markesrisici f.eks. fordobles, vil det samlede kapitalkrav for realkreditinstitutter øges i størrelsesordenen 10 pct. Finansministeren pegede på, at man i EU har taget en lang række initiativer, bl.a. til øget overvågning og oprettelse af tre særlige tilsynsmyndigheder samt større krav til realkrediten.

Finansministeren svarede Jesper Petersen, at vi med hensyn til bonus jo skal finde en balance. Der skal være en overvågning af bonusserne, og et bestyrelsesmedlem skal ind over. Finansministeren mente, det var rigtigt at behandle det rimeligt håndfast, idet bonusordningerne rent konkret har medført, at nogle har udsat deres institut for helt vilde risici.

De procykliske forhold diskuteres i forbindelse med reglerne for regnskabsaflægning.

I svaret til Lone Dybkjær sagde finansministeren, at der i hvert fald havde været en større buffer, hvis der havde været et højere kapitalkrav. Som et eksempel på, hvad en bedre overvågning kan betyde, nævnte han, at man i

Spanien havde været oppe på, at byggesektoren udgjorde 50 pct. af økonomien, hvor den herhjemme kun udgør 6 pct.

Lone Dybkjær spurgte konkret, om der var nogle af de banker, der var gået ned eller var overgået til Finansiell Stabilitet, hvor man kunne have forhindret dette, hvis kapitalkravsdirektivet havde været gældende.

Finansministeren ville ikke begive sig ind på spekulationer herom.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde udtrykt sig imod det.

6. Skat

a) Administrativt samarbejde på skatteområdet (bistandsdirektivet)

– *Generel indstilling*

KOM (2009) 0029

Rådsmøde 2972 – bilag 1 (samlenotat side 25)

KOM (2009) 0029 – bilag 2 (grundnotat af 2/3-09)

KOM (2009) 0029 – bilag 3 (supplerende grundnotat af 17/4-09)

Finansministeren: Formandskabet lægger op til politisk enighed om et kompromisforslag til et nyt direktiv om administrativt samarbejde på skatteområdet, det såkaldte bistandsdirektiv.

Det vigtigste element i forslaget er, at bistandsdirektivet bringes i overensstemmelse med de nyeste internationale standarder for informationsudveksling. Det indebærer bl.a., at bankhemmelighed ikke længere er en hindring for udveksling af bankoplysninger mellem landene.

Direktivforslaget indebærer også en specifikation af, hvilke oplysninger der skal være omfattet af automatisk informationsudveksling mellem medlemslandene. Automatisk informationsudveksling vil sige, at oplysninger om f.eks. udbyttebetalinger, pensioner, bestyrelses honorarer, royalties og lønudbetalinger, som er indberettet til de danske skattemyndigheder, automatisk videresendes til de respektive landes skattemyndigheder for modtagere, som er hjemmehørende i andre lande.

Det vil givetvis blive en vanskelig drøftelse i Økofin, fordi to lande – nemlig Østrig og Luxembourg – formentlig ikke vil acceptere den udvidede anvendelse af automatisk informationsudveksling.

Regeringen er stor tilhænger af samarbejdet mellem skattemyndighederne i forskellige lande og kan støtte kompromisforslaget.

Pia Adelsteen beskæftigede sig med de ændrede krav vedrørende fortrolighed og syntes, det var godt, at man kunne give relevante oplysninger videre til

skattevæsenet, men spurgte, om der ikke allerede findes regler om fortrolighed.

Desuden spurgte hun, om der kan blive tale om sanktioner, hvis man ikke overholder reglerne.

Hun nævnte, at Advokatsamfundet i sit høringssvar kritiserer en bestemmelse om udenlandsk bevismateriale, som efter Advokatsamfundets opfattelse indskrænker de nationale domstoles adgang til at vurdere værdien af disse beviser. Hun spurgte, om der her er et problem med retssikkerheden.

Jesper Petersen var fuldt opmærksom på de problemer, der var med Luxembourg og Østrig, som for nogle uger siden havde blokeret for den aftale, der var lavet med Liechtenstein. Han spurgte, hvad vi har måttet give Luxembourg og Østrig, for at de kan gå med til noget, de opfatter om et kompromis. Han kunne være bekymret for, at man af hensyn til bankhemmeligheden indførte nogle muligheder for at afslå at give informationer.

Lone Dybkjær havde ikke været opmærksom på, at Østrig var i samme båd som Luxembourg.

Finansministeren svarede, at de andre lande skal lægge et massivt politisk pres på Østrig og Luxembourg. I forvejen hviler der i kølvandet på G20 beslutningen et pres på de to lande. Der er ingen, der har planer om at svække på kravene om, at man ikke i ly af bankhemmeligheden kan undgå at give oplysninger til skattevæsenene. Østrig og Luxembourg har opfundet nogle problemstillinger, som finansministrene nu sidder og diskuterer, men finansministeren betegnede det som ren obstruktion.

I anledning af Pia Adelsteens spørgsmål om bevisbedømmelse sagde finansministeren, at det er de danske domstole, der skal vurdere beviserne.

Jesper Petersen var glad for, at regeringen ville lægge et massivt pres på Luxembourg og Østrig. Han kunne ønske sig, at man desuden ændrede opgørelsesmetoden for de lande, som står på OECD's sorte liste over skattelylande, idet han mente, der var behov for skrappe regler.

Lone Dybkjær spurgte, om man gav Østrig tilbud om noget andet, f.eks. et agentur.

Pia Adelsteen forstod godt, at det var de danske domstole, der vurderede beviserne, men Advokatsamfundet mener åbenbart, at direktivet indskrænker domstolenes adgang til at vurdere beviserne.

Finansministeren svarede Lone Dybkjær, at han ikke mente, Østrig og Luxembourg skulle belønnes for at slippe bankhemmeligheden, så han ville slet ikke gå ind på tankegangen om at give dem noget.

Han svarede Pia Adelsteen, at Finansministeriet ikke delte Advokatsamfundets bekymring.

b) Postmoms

– *Politiske retningslinjer*

KOM (2003) 0234

Rådsmøde 2972 – bilag 2 (tillæg til samlenotat side 2)

Bilag (02) 1150 (grundnotat af 7/7-03)

Bilag (02) 1240 (supplerende grundnotat af 15/8-03)

Finansministeren: På mødet ønsker formandskabet at drøfte muligheden for at genoptage forhandlingerne om postmoms.

Sagen stammer fra 2003, hvor Kommissionen fremsatte et forslag om at ophæve momsfrigtagelsen for bl.a. det offentlige postvæsens ydelser. Forslaget blev bl.a. fremsat i lyset af de konkurrencemæssige forvriddinger, momsfrigtagelsen giver mellem offentlige og private udbydere af postydelser, men der kunne ikke opnås enighed om det.

Enkelte medlemslande lægger aktuelt moms på alle postydelser. Det er imidlertid ikke tilladt efter de gældende regler, hvilket blev stadfæstet ved en EU-dom i foråret. Det svenske formandskab ønsker derfor at få vedtaget en direktivændring, som tillader medlemslandene at momse alle postydelser.

Regeringen støtter principielt, at der indføres moms på alle postydelser, da det vil være gavnligt for konkurrencen på postmarkedet og vil reducere de administrative omkostninger for postsektoren. Vi kan derfor støtte en genoptagelse af forhandlingerne om postmoms.

Regeringen kan imidlertid ikke støtte en udvidelse af momsningen af postydelser, hvis det sammenkædes med en udvidelse af området for nedsat moms.

Pia Adelsteen stedsede over, at der i det supplerende samlenotat om postmoms står, at en af mulighederne er at anvende en forenklet ordning for momsberegning, og spurgte, hvad den forenkling bestod i.

Der står i afsnittet om de statsfinansielle konsekvenser, at forslaget vil give et merprovenu på 230 mio. kr. årligt. Hun var bekymret for, at forslaget kommer til at gå ud over de små øer og yderområderne.

Hun spurgte, om den nuværende porto for almindelige breve på 5,50 kr. bliver forhøjet med 25 pct., hvis der bliver lagt moms på.

Kim Mortensen nævnte, at der i den kommenterede dagsorden står, at der i april 2009 blev afsagt en dom ved EF-Domstolen, som regeringen stadig er i færd med at granske. Han spurgte, om man er kommet så langt i sin granskning, at man er nået frem til, at man f.eks. kan nøjes med at indføre moms for erhvervslivet og fritage almindelige forbrugeres breve.

Finansministeren svarede Pia Adelsteen, at forenklingen skulle bestå i, at postvæsenet ikke skulle sidde og arbejde med differentierede afregningsregler for de forskellige ydelser, hvor den ene var momsbelagt og den anden ikke. Forslaget skal forstås på den måde, at der vil komme moms oveni de 5,50 kr., et almindeligt brev koster i dag. Det vil være konsekvensen, hvis man ind-

fører moms også på det område, hvor postvæsenet i dag har befordringspligt. Det vil selvfølgelig løse problemet med den ulige konkurrence mellem private firmaer og det offentlige postvæsen.

I anledning af Kim Mortensens spørgsmål om den afsagte dom sagde finansministeren, at dommen handler om de områder, der er konkurrenceudsat, og den kræver et nærmere studium, idet den er lidt uklar med hensyn til, hvilke ydelser der er omfattet. Finansministeren tilføjede, at den foreløbige fortolkning af afgørelsen indikerer, at det fremover kun vil være enkeltforsendelser, der vil være omfattet af momsfrigivelsen, mens masseforsendelser skal pålægges moms. Dette vil indebære en væsentlig reduktion af konkurrenceforvridningen. Fortolkningen af dommen vil blive drøftet med de andre medlemslande og Kommissionen i EU's rådgivende momsudvalgskomité, så vi håber, at vi i løbet af de kommende måneder kan komme frem til en afklaring af dette spørgsmål.

Pia Adelsteen forstod, at vi kan fritage Post Danmark fra moms, idet Post Danmark har en befordringspligt. Hun mente, det kan blive et problem, hvis det hele kommer ud i fri konkurrence, idet det er meget dyrere at bringe posten ud til de små øer og til yderområderne.

Finansministeren var klar over, at der foregik en levende diskussion om yderområderne, men den mente han ikke skulle føres i sammenhæng med disse EU-regler.

c) Tobaksafgiftsdirektiver

– *Politisk enighed*

KOM (2008) 0459

Rådsmøde 2972 – bilag 1 (sammenfatning side 30)

KOM (2008) 0459 – bilag 1 (grundnotat af 12/11-08)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 370 (side 1159, senest behandlet i

EUU 30/4-09)

Finansministeren: Tobaksdirektiverne blev senest drøftet på Økofinrådet i maj, og det svenske formandskab har nu fremlagt et nyt kompromisforslag om ændring af tobaksafgiftsdirektiverne.

Formandskabet foreslår, at den generelle frist for afgiftsforhøjelserne bliver 1. januar 2014. De lande, der skal hæve deres afgiftssatser mest for at opfylde den foreslåede minimumsafgift på 90 euro pr. 1.000 stk. cigaretter, kan dog anvende en overgangsordning frem til 2018.

I forhold til sammenfatningen til udvalget kan jeg oplyse, at formandskabet nu har justeret sit forslag med hensyn til muligheden for at anvende kvantitative restriktioner.

Formandskabet foreslår, at medlemslande, som fra 1. januar 2014 opfylder minimumsafgiften, kan indføre kvantitative restriktioner i grænsehandlen på 300 ciga-

retter over for medlemslande, som anvender overgangsordningen og altså ikke har nået den nye minimumsafgift på 90 euro pr. 1.000 stk. I det tidligere forslag kunne restriktionerne kun anvendes, indtil landene med en overgangsordning havde nået en afgift på 77 euro. Samtidig kan medlemslande med en overgangsordning, og som har en afgift på mindst 77 euro, anvende kvantitative restriktioner over for medlemslande med en afgift under 77 euro.

Det er efter min mening et vigtigt instrument i overgangsperioden til at forhindre grænsehandel i større stil.

Forudsat at forslaget om forhøjelse af tobaksafgifterne i forbindelse med Forårspakke 2.0 vedtages, opfylder Danmark allerede fra 2010 minimumsafgiftssatserne i både Kommissionens og formandskabets forslag.

Forslaget ventes derfor ikke i sig selv at få betydning for de danske afgifter.

Det er i dansk interesse at få en så stor forhøjelse af tobaksafgifterne som muligt. Jeg er generelt tilfreds med det nye kompromisforslag og kan støtte det.

Jesper Petersen syntes, det var godt, at man fik hævet niveauet for tobaksafgifterne på EU-niveau, men kunne godt tænke sig, at det blev endnu højere. I øvrigt mente han, overgangsordningerne – hvoraf nogle løb helt til 2018 – var enormt lange. Han spurgte finansministeren, hvilke lande der ville benytte sig af disse overgangsordninger, og som vi derfor kan lave kvantitative restriktioner over for. Gælder det f.eks. Polen?

Lone Dybkjær håbede, regeringens holdning var, at vi arbejder for så høje afgifter som muligt i forhandlingssituationen – ikke mindst af sundhedsmæssige grunde.

Hun spurgte, om der skete nogen kobling til den landbrugsstøtte, man giver til tobaksavlere i EU, idet hun pegede på, at mange mente, det ville være yndigt, hvis støtten til tobaksdyrkning forsvandt.

Finansministeren svarede, at regeringens målsætning er at arbejde for så høje afgifter som overhovedet muligt, og at der over for de lande, som har overgangsordninger, bliver indført kvantitative restriktioner for indførslen. De lande, som har lave tobaksafgifter, er de tidligere østlande. Vi ønsker høje afgifter af sundhedsmæssige grunde, men vi ønsker også højere afgifter for ikke at få alt for stor grænsehandel.

Lone Dybkjær gentog sit spørgsmål om en eventuel sammenhæng med støtten til tobaksdyrkning.

Pia Adelsteen spurgte, om finansministerens udtalelse om, at vi af sundhedshensyn ønsker afgifterne så høje som muligt, også gælder alkoholafgifter.

Finansministeren svarede Lone Dybkjær, at der ikke var nogen sammenhæng mellem diskussionen om tobaksafgifter og landbrugsstøtten til tobaksdyrkning. I øvrigt var de lande, som havde de laveste tobaksafgifter, ikke tobaksproducerende.

Han svarede Pia Adelsteen, at regeringen også går ind for så høje minimumssatser for alkoholaftgifter inden for EU som muligt.

7. Makrofinansiel assistance til Hviderusland

- *Sagen er ikke på Økofins dagsorden den 10. november 2009, men ventes vedtaget på et senere rådsmøde*
Rådsmøde 2972 – bilag 1 (samlenotat side 35)

Finansministeren: I oktober orienterede jeg udvalget om en række sager vedrørende makrofinansiel assistance til EU's nabolande, som har været særligt hårdt ramt af den økonomiske krise. I forlængelse heraf vil jeg orientere om, at Kommissionen forventes at stille forslag om lån til Hviderusland på 200 mio. euro.

Sagen skal ikke drøftes på økofinmødet den 10. november, men ventes behandlet på et efterfølgende rådsmøde.

Regeringen støtter reformbestrebelse og stabiliseringen af den økonomiske situation i Hviderusland og kan derfor støtte det ventede forslag om makrofinansiel assistance til Hviderusland.

Hanne Agersnap pegede på, at man under det næste punkt på Europaudvalgets dagsorden skulle drøfte kohærens med udviklingsministeren, og pointerede, at hvis vi har nogle demokratidiskussioner med et land, skal vi ikke på et andet område lave noget, der undergraver de mål, vi har på udviklingsområdet.

8. Finansielle exitstrategier

- *Udveksling af synspunkter*
Rådsmøde 2972 – bilag 3 (tillæg til samlenotat)

Finansministeren: Siden starten på den finansielle krise er der i mange lande, herunder i Danmark, blevet etableret en række statslige støtteordninger til den finansielle sektor. Det gælder garantiordninger, kapitalindskud i de finansielle virksomheder og – i enkelte lande – opkøb af dårlige aktiver.

Der er nu tegn på en bedring i økonomien og i udsigterne for den finansielle sektor. Selv om det er for tidligt at konkludere, at støtteordningerne kan sættes i bero, er det imidlertid relevant at begynde overvejelserne om principper og design for, hvordan man til sin tid kan udfase de forskellige støtteordninger på en hensigtsmæssig måde.

På den baggrund forventer jeg på det kommende møde en første generel drøftelse om exitstrategier for de finansielle støtteordninger.

Drøftelsen ventes bl.a. at berøre temaerne timing, koordination og metoder.

For så vidt angår timing handler det om at identificere det rette tidspunkt for en exit. Målestokken kan bl.a. være, at bankerne skal være i stand til på egen hånd at varetage deres rolle som kreditformidlere, hvilket bl.a. vil forudsætte, at de generelle økonomiske udsigter er tilstrækkeligt stabile, at kapitalmarkederne fungerer, og at sunde banker kan tiltrække tilstrækkelig kapital.

For så vidt angår koordination er det væsentligt at tage højde for, at afvikling af støtteordninger i de enkelte lande potentielt kan have stor betydning for forholdene på de finansielle markeder i andre lande via de grænseoverskridende banker og kapitalmarkeder.

For så vidt angår metoder så er der allerede i nogle ordninger indbygget automatiske exit i de konkrete støtteordninger, bl.a. i form af allerede fastsatte udløbsdatoer for garantiordningerne og prissætninger af de statslige kapitalindskud, som øger bankernes tilskyndelse til at træde ud af dem. Overvejselsen er, hvordan der generelt kan skabes incitamentter til at forlade støtteordningerne.

Jeg finder, at det er nyttigt at tage hul på overvejselserne om en fremtidig afvikling af de finansielle støtteordninger, og jeg kan støtte en generel og overordnet drøftelse heraf på det kommende møde.

9. Eventuelt – Græsk statistik

Finansministeren: Afslutningsvis vil jeg nævne, at Finansministeriet for få timer siden er blevet orienteret om, at formandskabet muligvis vil sætte endnu en sag på dagsorden, hvis vigtigste indhold er, at der på ny er uregelmæssigheder i de græske myndigheders opgørelse af statistik for de offentlige finanser, der har indebåret en væsentlig opjustering af underskuddet i 2008 med ca. 3 pct. af BNP og rejst nye spørgsmål om pålideligheden af den græske statistikproduktion.

Hvis det bekræftes, at sagen er på dagsorden, vil jeg sørge for, at udvalget får et notat sendt over til orientering.

Formanden så frem til at modtage det nævnte notat.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 2973+2974 (almindelige anliggender og eksterne forbindelser - udviklingsdelen) den 16.-17. november 2009

Udviklingsministeren: Jeg skal forelægge de udviklingsrelaterede dagsordenspunkter på dagsordenen for rådsmødet. Jeg vil kun gennemgå de punkter, der er af særlig interesse. De øvrige punkter på dagsordenen kan vi selvfølgelig drøfte, hvis I ønsker det.

Alle punkterne er til orientering.

1. Demokratiopbygning

– *Politisk drøftelse/rådskonklusioner*

Rådsmøde 2973+2974 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udviklingsministeren nævnte ikke dette punkt.

2. Bistandsvolumen

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 2973+2974 – bilag 1 (samlenotat side 4)

Udviklingsministeren: Der er tale om en central drøftelse af status for EU's efterlevelse af den kollektive forpligtelse til at bidrage med 0,56 pct. af BNI i udviklingsbistand i 2010 og 0,7 pct. af BNI i 2015.

Det er et emne, som vi fra dansk side tog initiativ til at drøfte her på det kommende møde. Formålet er at lægge pres på de øvrige EU-lande til at "levere" på bistandsmålsætningerne i 2010, ved at vi tager drøftelsen nu på baggrund af finanslovsforslagene i de forskellige EU-lande og ikke først i 2011 på baggrund af de faktiske tal – her er det for sent at gøre noget ved situationen.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg er bekymret for, om EU formår at levere på forpligtelserne i forhold til målsætningerne.

2010 er lige om hjørnet, og flere lande er meget langt fra at nå, hvad de individuelt har forpligtet sig til. Foranlediget af den økonomiske krise står mange lande over for stigende arbejdsløshed og et voksende pres på de offentlige budgetter. Men det er et spørgsmål om EU's troværdighed – løfter alene giver ikke udvikling.

Hanne Agersnap syntes, det var en rigtig spændende dagsordenen, og mente, det var godt, at man fik diskuteret bistandsvolumen, så der var mulighed for at få gjort noget ved det. Hun spurgte, om man kunne true med at indføre nogle sanktioner mod lande, som ikke levede op til deres forpligtelser.

Lone Dybkjær syntes, det var fint, at den danske regering havde sat spørgsmålet om bistandsvolumen på dagsordenen. Hun mente, der var god grund til bekymring, for målene nås jo ikke. Hun spurgte, hvad vi overhovedet

kan gøre for at få de øvrige EU-lande til at komme op på det, de har lovet i forskellige sammenhænge.

Jeppe Kofod pegede på, at der er meget på spil, idet EU må leve op til de mål, den har sat sig, og som er bekræftet i Det Europæiske Råd. Han tilføjede, at ingen troede på, at det kunne lade sig gøre. Det handler også om EU's troværdighed som global spiller, hvis vi ikke lever op til målene. Han vidste, at regeringen går meget op i det, og understregede, at det er vigtigt, at vi tager diskussionen op, så EU-landene bliver så forpligtede som overhovedet muligt.

Udviklingsministeren erklærede sig fuldstændig enig i det, der var sagt om bistandsvolumen, og var også fuldstændig enig i den bekymring, der var kommet til udtryk.

I relation til Hanne Agersnaps bemærkninger om sanktioner og trusler sagde udviklingsministeren, at hun havde gjort, hvad hun kunne, idet hun havde bedt om at få punktet på dagsordenen på dette tidspunkt – hvilket ikke alle havde set som en særlig venlig handling.

Hun var fuldstændig enig i, at det overordnet set handler om EU's troværdighed, hvilket hun i øvrigt benyttede enhver lejlighed til at understrege.

3. Klimaændringer og udvikling

– *Rådskonklusioner*

KOM (2009) 0475

Rådsmøde 2973+2974 – bilag 1 (samlenotat side 6)

Udviklingsministeren: Det svenske EU-formandskab har fremlagt udkast til rådskonklusioner, der fokuserer på betydningen af et effektivt og velkoordineret samspil mellem klimaindsatser og udviklingsbistand efter vedtagelsen af en ny klimaaf tale. Effektiv samordning bidrager til at sikre, at vi får mest muligt ud af vore klima- og udviklingsindsatser.

Konklusionsudkastet skal ses i forlængelse af tidligere vedtagne rådskonklusioner om EU's deltagelse i klimaforhandlingerne, senest konklusionerne fra miljøministrene den 21. oktober og ikke mindst konklusionerne fra mødet i Det Europæiske Råd den 29.- 30. oktober. Under drøftelserne af udkastet har formandskabet klart ønsket at undgå at åbne diskussionen om de komplekse spørgsmål om klimafinansiering og arkitekturen herfor.

Det er meget tilfredsstillende, at det lykkedes stats- og regeringscheferne at blive enige om konklusioner, som sender et vigtigt signal til forhandlingsparterne. EU har nu sat tal på finansieringsbehovene for klimaindsatser i udviklingslandene på kort sigt frem til 2013 på 5-7 mia. euro om året og på mellemlangt sigt frem til 2020 i størrelsesordenen 22-50 mia. euro om året i offentlig, international finansiering. Samtidig bekræfter stats- og regeringscheferne, at EU er villig til at påtage sig sin rimelige andel af finansieringen.

Lad mig fremhæve nogle af de vigtigste budskaber i konklusionsudkastet:

Det er en vigtig pointe, at en styrket indsats på især tilpasningsområdet – på linje med vores hidtidige bistandsindsatser – skal tage udgangspunkt i udviklingslandenes ejerskab. Handlingsplaner for tilpasning skal derfor integreres i de nationale udviklingsplaner. Vi bør bidrage til at sikre, at klima- og udviklingsindsatserne samordnes fornuftigt og effektivt. Især i de fattigste lande er der et behov for støtte hertil.

Det fastslås også, at vi naturligvis skal trække på indhøstede erfaringer og sikre, at indsatserne baseres på etablerede principper om bistandseffektivitet i overensstemmelse med Paris-erklæringen og Accra handlingsplanen.

En anden vigtig pointe er, at en styrkelse af klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af nye fælles mål på klimaområdet ikke må ske på bekostning af kampen mod fattigdom og vores bestræbelser på at nå 2015-målene. Dette fastslås også i konklusionerne fra stats- og regeringscheferne. Jeg er selvsagt enig i denne pointe. Det er derfor også helt afgørende, at alle lande lever op til deres tilsagn på bistandsområdet, og at der leveres ekstra finansiering til klimaindsatser.

På dansk foranledning er der sikret en tekst, hvor der lægges vægt på, at indsatser vedrørende klimatilpasning og indsatser til forebyggelse af naturkatastrofer koordineres i overensstemmelse med internationale principper herom. Lad mig også nævne, at konklusionerne – på dansk foranledning – nu indeholder en stærkere tekst om ligestillingshensyn.

Vi skal fremover styrke vores støtte til klimatilpasninger i de fattigste lande. Klimaforandringerne vil ikke mindst komme til at påvirke adgang til drikkevand, fødevarereproduktionen, den globale sundhedstilstand og miljøet generelt.

Vi tog allerede i 2005 initiativ til at klimasikre vores udviklingsbistand. Via vores "klimahandlingsprogram" foretog vi en gennemgang af situationen i 17 lande med henblik på at identificere, hvor klimaændringer ville udgøre en trussel mod udviklingsprocessen i landet. På baggrund af denne screening har vi tilpasset vores udviklingsprogrammer, så vores indsatser er mere modstandsdygtige over for klimaændringer.

Vores erfaringer fra denne screening viste også, at vand- og landressourcer er områder, som er særligt udsatte for klimaændringer, og som samtidig har størst betydning for de fattigste og mest udsattes livsgrundlag. FN's klimapanel har også understreget land- og vandressourcers centrale betydning i forhold til de negative effekter af klimaforandringer for de mest sårbare.

Jeg tog derfor i 2008 initiativ til en international klimadialog med en række af vores bilaterale og multilaterale udviklingspartnere, hvilket resulterede i enighed om fem vejledende retningslinjer for klimatilpasningsindsatser inden for forvaltning af vand- og jordressourcer – de såkaldte "Nairobi Principper", som blev vedtaget i april 2009. Disse principper vil vi naturligvis inddrage i vores videre arbejde.

Konklusionsudkastet understreger således nogle vigtige principper, som vi allerede har indarbejdet i vores bistandsindsatser på klimaområdet.

Regeringen kan derfor støtte vedtagelse af konklusionerne.

Hanne Agersnap mente, vi havde fået fat i det vigtige op til klimatopmødet.

Lone Dybkjær var klar over, at det står meget klart, at klimapengene ikke må gå ud over udviklingsbistanden, men realiteten bliver formentlig, at der ikke kommer en øget bistand. Derfor må vi gøre meget for, at der bliver tale om reelt nye penge.

Hun syntes, det var fint, at udviklingsministeren understregede ligestillingen. I den forbindelse nævnte hun, at der for nylig havde været en nordisk konference om kvinder. Man må være opmærksom på, at klimaændringer især går ud over kvinderne.

Jeppé Kofod frygtede, at 2015-målene bliver udvandet, fordi man flytter penge over til klimaindsats. Han syntes, det var positivt, at der var sat beløb på, som udviklingsministeren nævnte det.

Udviklingsministeren bekræftede over for Lone Dybkjær, at ligestilling er nævnt i de rådskonklusioner, der skal vedtages. Hun var fuldstændig enig i, at klima og ligestilling hænger ufattelig tæt sammen. Der er mange områder, hvor det er kvinderne, der bliver hårdest ramt, men kvinderne kan måske også være nøglen til en løsning.

Helle Sjelle kvitterede for, at regeringen tager sammenhængen mellem klimaforanstaltninger og udviklingsbistand så alvorligt, hvilket Det Konservative Folkeparti er meget glade for.

4. Politik-kohærens

– *Orienterende drøftelse/rådskonklusioner*

KOM (2009) 0458

Rådsmøde 2973+2974 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Udviklingsministeren nævnte ikke dette punkt.

Hanne Agersnap syntes ikke, kohærens var et særlig almindeligt dansk ord, men forstod, at det betød sammenhæng mellem forskellige politikområder, altså at man ikke inden for handelspolitikken måtte have nogle prioriteter, der underminerede målene på udviklingspolitikens område. Det syntes hun var en god idé – især hvis målene i udviklingspolitikken kom til at blive gældende. Hun ville gerne vide, om udviklingspolitikken også kan blive underlagt finanspolitiske eller handelspolitiske mål.

Pia Adelsteen var også irriteret over, at man brugte ord som kohærens.

Udviklingsministeren bekræftede, at kohærens handler om sammenhæng, og lovede at øve sig på at sige sammenhæng fremover. Det handler om at sikre, at der ikke på nogle politikområder vedtages noget, som bryder fuldstændig med målsætningen på andre områder.

Kommissionen har lavet et papir, hvor man har trukket 5 områder frem, nemlig handel, klimaforandringer, global fødevarerikkerhed, migration og sikker-

hed. Når Lissabontraktaten træder i kraft, er det noget af det, den nye udenrigsrepræsentant skal se nærmere på.

Udviklingsministeren sagde i anledning af Hanne Agersnaps bemærkninger, at sammenhængen kan gå begge veje.

Lone Dybkjær pegede på, at man går fra 12 koordinationspunkter til 5 områder, idet hun spurgte, hvilken betydning det har, og hvad begrundelsen er herfor.

Udviklingsministeren sagde, at man havde valgt 5 områder ud, hvor man går i dybden for at sikre sammenhæng, men det betyder ikke, at der ikke skal rapporteres på alle 12 områder. Hun gik ud fra, at Kommissionen havde udvalgt de 5 områder, fordi man ville fokusere på disse meget vigtige områder.

5. Forhandlingerne om de økonomiske partnerskabsaftaler (EPA) mellem EU og AVS-landene

– Status

Rådsmøde 2973+2974 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 444 (side 1217, senest behandlet i EEU 15/5-09)

EUU alm. del (08) – bilag 79 (side 219, behandlet i EEU 7/11-08)

Forhandlinger med AVS-landene:

KOM (2007) 0717 - svar på spørgsmål 1-21 (om EPA-aftaler)

KOM (2007) 0717 - bilag 1 (fortroligt) (erklæring om økonomiske partnerskabsaftaler)

EU-note (072) - E 12 (notat om økonomiske partnerskabsaftaler)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 279 (side 795, senest behandlet i EEU 20/2-09)

EUU alm. del (072) – bilag 305 (side 887, behandlet i EEU 23/5-08)

EUU alm. del (072) – bilag 140 (side 358, forhandlingsoplæg forelagt EEU 7/2-08)

EUU alm. del (072) – bilag 82 (side 244, behandlet i EEU 19/12-07)

EUU alm. del (072) – bilag 51 (side 157, behandlet i EEU 7/12-07)

Udviklingsministeren: Kommissionen forventes at redegøre for status for forhandlingerne med AVS-lande om de økonomiske partnerskabsaftaler – EPA'erne.

EPA-forhandlingerne blev forelagt til forhandlingsoplæg den 7. februar 2008. Regeringen handler fortsat inden for oplægget. Regeringen arbejder stadig for, at EU udviser fleksibilitet under de fortsatte forhandlinger til fordel for AVS-landenes videre udvikling.

Der er underskrevet komplette aftaler med AVS-lande i Vestindien, og meddelelse herom er givet til WTO. Vareaftalerne med Centralafrika – dvs. med Cameroun – og med Elfenbenskysten er blevet underskrevet og notificeret WTO. Der er også underskrevet vareaftaler med Papua New Guinea og med fire lande i det sydlige Afrika. Det er Botswana, Lesotho, Swaziland og Mozambique. Også med AVS-lande i det østlige og sydlige Afrika er der underskrevet vareaftaler. Det er med Madagascar, Mauritius, Seychellerne og Zimbabwe.

Kommissionen har fortsat forhandlingerne med de AVS-lande, der er indgået aftaler med om varehandel, med henblik på at indgå komplette EPA-aftaler, der foruden varehandel også forudses at komme til at omfatte tjenesteydelser, investeringer m.m. Kommissionen forhandler også med AVS-lande, der ikke er indgået nogen form for EPA-aftaler med. Det er bl.a. med AVS-landene i Vestafrika.

Regeringen støtter fortsat bestræbelserne for i de videre forhandlinger at nå frem til resultater, der kan styrke den regionale økonomiske integration. Regeringen vil fortsat arbejde for udviklingsvenlige resultater i overensstemmelse med retningslinjerne i folketingsvedtagelserne V 41 og V 62. Det betyder bl.a., at eventuelle aftaler om tjenesteydelser m.m. – efter regeringens opfattelse – alene skal indgås, i det omfang de tjener AVS-landenes udviklingsinteresser og egne ønsker.

Hanne Agersnap var glad for, at det stadig var det mandat, udviklingsministeren fik for et par år siden, man forhandlede efter, hvor vi siger, at aftalerne skal være til udviklingslandenes fordel. Hun rejste imidlertid spørgsmålet, om vi kan gennemføre det i praksis, og ville gerne vide, hvad vi gør for at tage højde for ønskerne i lande, som ikke har lukket nogen aftaler. Er det muligt at fortsætte med de midlertidige vareaftaler, som man mente, WTO ville underkende?

Desuden spurgte hun, hvad vi gør over for Sydafrika.

Pia Adelsteen syntes, det var fint, at man hjalp ulandene ved at afskaffe toldbarrierer, men pegede på, at EF-Domstolens generaladvokat for nylig har foreslået, at import fra de besatte områder ikke skal være omfattet af de nedsatte toldsatser, Israel er omfattet af. Her gik Domstolen efter hendes opfattelse ind og politiserede.

Jeppe Kofod opfordrede til, at man holder fast i de meget gode vedtagelser på området, som Folketinget har foretaget, og som udviklingsministeren også refererede til.

Udviklingsministeren svarede Hanne Agersnap, at de mindst udviklede lande, som ikke er omfattet af en aftale, er begunstiget af aftalerne om "everything but arms". Det er ikke i strid med WTO-reglerne.

Sydafrika har en ærlig handelsaftale, så det er sådan set på plads.

Israel er slet ikke omfattet af disse drøftelser, fordi Israel ikke er et AVS-land.

6. Bistandseffektivitet

– *Politisk drøftelse/rådskonklusioner*

Rådsmøde 2973+2974 – bilag 1 (samlenotat side 14)

Udviklingsministeren nævnte ikke dette punkt.

7. Budgetstøtte

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 2973+2974 – bilag 1 (samlenotat side 16)

Udviklingsministeren nævnte ikke dette punkt.

8. Eventuelt – Honduras

Line Barfod spurgte, om udviklingsministeren kunne oplyse noget om, hvorvidt den seneste udvikling i Honduras gør, at regeringen i EU vil arbejde for, at der kommer et større pres på Honduras, nu hvor det viser sig, at de ikke vil genindsætte den valgte præsident.

Udviklingsministeren sagde, at Honduras ikke er på dagsordenen for det kommende møde, og hun forventede ikke, at det ville blive drøftet i forbindelse med mødet.

Line Barfod var godt klar over, at Honduras ikke er på dagsordenen, men måske ville ministrene uformelt snakke om det og eventuelt tale om, hvorvidt man skulle genoptage det diplomatiske pres over for eller eventuelt sanktionerne mod Honduras.

Udviklingsministeren sagde, at lige præcis med det udgangspunkt, som Line Barfod nævnte, var det ikke en sag for udviklingsministrene, men for udenrigsministrene.